

29 Μαΐου 2014

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς. Οι πράξεις, οι καταστάσεις και τα επαγγέλματα ως σύμβολα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ἡ σωματική γέννηση είναι σύμβολο της πνευματικής. Λέει ὁ Κύριος στον Νικόδημο: εἴ μὴ τις γεννηθῆ ἀνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ (Ἰω. 3,3), δηλαδή τὸ βασίλειο τῆς πνευματικῆς πραγματικότητος.

Ὁ τοκετός τῆς ἐγκυμονούσης γυναικός είναι εικόνα τῆς γέννησης τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου μέσα στον φυσικό ἀνθρώπο, στον σωματικό: ἡ γυνή ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει.. ὅταν δέ γεννήσῃ τό παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἀνθρώπος εἰς τὸν κόσμον (Ἰω. 16, 21).

Ἡ μετατροπὴ τοῦ ὕδατος σέ οἶνο (Ἰω. Κεφ. 2) συμβολίζει τὴ θαυματουργικὴ μετατροπὴ τοῦ χοϊκοῦ ἀνθρώπου σέ ἐπουράνιο. Αὐτουργός αὐτῆς τῆς μεταβολῆς είναι ὁ Χριστός ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Κανένας ἄλλος δὲν είναι σέ θέση νὰ ἐπιτελέσῃ τέτοιο θαῦμα, νὰ θεώσῃ δηλαδή τὴν ψυχὴ καὶ νὰ πνευματοποιήσῃ τὸ σῶμα.

Σύμβολα τῆς ἐπουρανίου βασιλείας είναι τὰ ἐξῆς: ὁ σπορέας πού σπέρνει τὸ σπόρο στο χωράφι του, ὁ κόκκος τοῦ σιναπιού πού ἀπὸ τὸ ελάχιστο σποράκι βλαστάνει καὶ γίνεται ὁ μεγαλύτερος καρπός, ἡ ζύμη πού παίρνει ἡ γυναίκα καὶ ζυμώνει σέ τρία σκαφίδια ὥσπου νὰ ζυμωθεῖ ολόκληρο τὸ ζυμάρι, ὁ θησαυρός ὁ κρυμμένος στο χωράφι τὸν ὅποιον σαν βρεῖ ὁ ἀνθρώπος πηγαίνει καὶ πουλάει τὰ πάντα γιὰ νὰ αγοράσῃ τὸ χωράφι ἐκεῖνο, ὁ πολύτιμος μαργαρίτης τὸν ὅποιον ὁ ἐξυπνος ἔμπορος αγοράζει γιὰ ὅλη του τὴν περιουσία, τὸ δίκτυ μέσα στο ὅποιο πιάνονται

τά ψάρια -ωφέλιμα και βλαβερά- και στη συνέχεια διαχωρίζονται, οι γάμοι του υιού του βασιλέως, το δείπνο κ.τ.δ.

Ο γεωργός, ο σπορέας, ο αλωνιστής, ο οικοδόμος, ο σιδηρουργός, ο ξυλουργός, ο κεραμεύς και ο κάθε τεχνίτης, ό οποίος επεξεργάζεται την άμορφη πρώτη ύλη και από αυτήν κάνει κάτι ωραίο και χρήσιμο, συμβολίζουν τον Κύριο Ιησού Χριστό. Γι' αυτό, όταν αντικρίζεις τον οποιονδήποτε τεχνίτη κάποιας καλής τέχνης, πώς μεταβάλλει το άχρηστο σέ χρήσιμο, το άμορφο σέ μορφή, το βρώμικο σέ καθαρό, το αγενές σέ ευγενές, το άσχημο σέ ωραίο, θυμήσου τον Χριστό και τον κόπο Εκείνου για τη ψυχή σου.

Το ίδιο συμβολίζουν τον Χριστό, ο βασιλιάς και ο δικαστής, ο ιατρός και ο ιερέας, ο διδάσκαλος και ο στρατηγός, ο τιμονιέρης και ο οδηγός, ο έμπορος και ο οικοδεσπότης, ο πατέρας και ο νυμφίος.

Οι γυμνόσωμοι αθλητές συμβολίζουν τούς αγωνιστές του πνεύματος, απαλλαγμένοι από τον πλούτο και τις μέριμνες του κόσμου τούτου. «Πώς μπορεί να πολεμήσει τά πνεύματα της κακίας ο εραστής του πλούτου όταν μέσα από αυτόν δέχεται πανταχόθεν χτυπήματα;» λέει ο όσιος Νείλος ο Σιναΐτης.

Ο θερισμός τών επιγείων σπαρτών συμβολίζει τον πνευματικό θερισμό. Οι ψυχές τών ανθρώπων είναι σπαρμένες στη γη τών σωμάτων και ο σπόρος αυτός μεγαλώνει και ωριμάζει. Ο θερισμός είναι πολύς μα οι εργάτες λιγοστοί, είπε ο Κύριος (Μτ. 9, 38).

Ο οικοδεσπότης πού προσφέρει τον νέο και τον παλιό θησαυρό από το θησαυροφυλάκιό του, δηλώνει τον πνευματικό άνθρωπο ό όποιος διδάχτηκε την Βασιλεία τών ουρανών από την Καινή και την Παλαιά Διαθήκη. Με την παραβολή Του αυτήν ό Κύριος θέλησε να τονίσει την σπουδαιότητα αμφοτέρων των Διαθηκών του Θεού, εξαιρώντας όμως την ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ (Λκ. 6, 45).

Ή αλιεία τών ιχθύων δηλώνει την αλιεία τών ανθρωπίνων ψυχών στη Βασιλεία του Θεού: και ποιήσω υμάς γενέσθαι αλιείς ανθρώπων (Μρ. 1, 17), υποσχέθηκε ο Κύριος στους ψαράδες τών ιχθύων.

Τά παιδιά, κατά την καθαρότητα της ψυχής και την ακακία τους, είναι σύμβολα τών ουρανίων πολιτών. Εάν μή στραφήτε και γένησθε ως τά παιδιά, ον μή είσέλθητε εις την βασιλείαν τών ουρανών (Μτ. 18, 3), είπε ο Κύριος. Είπε ακόμη για τά παιδιά: τών γάρ τοιούτων εστίν ή βασιλεία τών ουρανών (}Λτ. 19, 14).

Ο διακανονισμός του κυρίου με τον πονηρό οφειλέτη, πού έλαβε άφεση τών χρεών μα ό ίδιος δεν θέλησε να τά χαρίσει, είναι σύμβολο της Κρίσεως του Θεού. Καθώς ό βασιλεύς έδωσε στη φυλακή τον άσπλαχνο οφειλέτη, έτσι, λέει ο Κύριος, και ο πατήρ μου ό επουράνιος ποιήσει υμίν εάν μή αφήτε έκαστος τω άδελφώ αυτού από τών καρδιών υμών τά παραπτώματα αυτών (Μτ. 18, 35).

Οι κακοί γεωργοί του άμπελώνος, οι όποιοι απέκτειναν τον υιό του αμπελουργού, δηλώνουν τούς πρεσβυτέρους τών Ιουδαίων οι όποιοι απέκτειναν τον υιό του Θεού.

Όμως, κακός αμπελουργός είναι και κάθε άνθρωπος πού με διαστροφή καλλιεργεί την ψυχή του, πού όχι μόνο δεν δίνει στο Θεό καθόλου καρπό πνευματικό, αλλά και τον Χριστό -τον Καρποπλάστη και Καρποδότη- φονεύει μέσα στη ψυχή του και τον πετάει έξω από αυτήν (Μτ. 21, 33-41).

Οι γάμοι (Μτ. 22, 2) είναι σύμβολο του πνευματικού γάμου, της Αγάπης μας προς τον Χριστό και του άρραβώνος μαζί Του. Νύμφες Χριστού είναι οι μεμονωμένες ψυχές των πιστών. Νύμφη Του είναι και ή Εκκλησία ως σύνολο. Κάθε ψυχή πού δεν είναι εν αγάπη συνδεδεμένη με το Χριστό, είναι δεμένη εμπροσώς με τη γη ή με τούς δαίμονες.

Ή χήρα πάλι, δηλώνει την θλιμμένη ψυχή πού είναι αποκομμένη από την ουράνια αγάπη και τον ουράνιο Νυμφίο Χριστό.

Το νεκρό σώμα, πού το περιτριγυρίζουν οι αετοί, είναι σύμβολο του Χριστού, ό Όποιος νεκρώθηκε διά δικαιοσύνην και γύρω από τον Όποιο συγκεντρώνονται οι ψυχές πού έχουν αετίσιες πνευματικές αναβάσεις.

Ή αστραπή (Μτ. 24, 27) και ό κλέφτης (Μτ. 24, 43) δηλώνουν το αίφνίδιον της Δευτέρας ελεύσεως του Χριστού. Ή Δευτέρα έλευσις του Σωτήρος θά είναι ξαφνική σαν αστραπή και απροειδοποίητη καθώς ό κλέφτης. Διά τούτο και υμείς γίνεσθε έτοιμοι, ότι ή ώρα ου δοκείτε ό υιός του ανθρώπου έρχεται (Μτ. 24, 44) .

Το εμπόριο είναι σύμβολο της εξαγοράς της ουράνιας βασιλείας: το χρονικό αντί του αιωνίου, το γήινο αντί του ουρανού. Μοιράζοντας ό κύριος της παραβολής τά τάλαντα στους δούλους, τούς λέει: πραγματεύεσθε εν ω έρχομαι (Λκ. 19, 13).

Ή πόσις και ή βρώσις είναι σύμβολα της πνευματικής απόλαυσης στη βασιλεία των ουρανών: ίνα έσθήητε και πίνητε επί της τραπέζης μου εν τη βασιλεία μου και καθίσεσθε επί θρόνων κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ (Λκ. 22, 30).

Ό προϋπολογισμός της δαπάνης, για την ανοικοδόμηση του κτιρίου, συμβολίζει την εκτίμηση των δυνάμεών μας για μεγαλύτερη ή μικρότερη άσκηση. Τις γάρ εξ υμών, θέλων πυργον οικοδομήσαι, ούχί πρώτον καθίσας ψηφίζει την δαπάνην, εί έχει τά προς άπαρτισμόν; (Λκ. 14, 28).

Ἡ κόρη ἢ ἡ παρθενία δηλώνουν την καθαρότητα της ψυχῆς. Ὁ Απόστολος εκφράζει την επιθυμία παρθένον ἀγνήν παραστήσαι τῷ Χριστῷ (Β' Κορ. 11, 2), εννοώντας με αυτό τις ψυχές τῶν πιστῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr